

Imaórák

7.

Mennyei Atyánk, tekints az édesapákra!

2021. március

...Egyvalaki hozzám térdel,
Ölébe vesz, semmit sem kérdez,
Csak megcsókolja vérző homlokom.
És én meleg mellére bújva,
Szabadító sírásba fúlva
Az egyetlen szót dadogom:
Atyám!

Sik Sándor: A bűneimmel egyedül

Ajánlás:

Minden év márciusában köszöntjük Szent Józsefet, aki az édesapák védőszentje is. 2011-ben, a Család évében márciusi imaórákon az apa, az atya szemszögéből gondolkodtunk családi viszonyainkról, és kértük Szent József közbenjárását, oltalmát.

Szent József-év 2020-21.

Beköszöntő

Kedves Testvérek!

Ferenc pápa **Szent József-évet** hirdetett meg ez évre, és ezzel átfedésben március 19-én, Szent József ünnepével megnyitja a **családok évét** is. Nem véletlen, hogy a hívek figyelmét a család, és az apa családban elfoglalt szerepére irányítja, hiszen a „világ urai” globális támadást indítottak a hagyományos családmodell ellen.

Imaóráink sorozatában az apa, az atya gondolatát is többször körüljártuk. Jelen füzetben egy régi, 2011-es imaóránk anyaga olvasható. Azért is tanulságos régebbi összeállításaink felidézése, hogy lássuk, 10 év alatt merre haladt a világ. Az akkori helyzetre hogyan is reflektáltunk, összevethetjük a mai tendenciákkal.

Szomorúan állapíthatjuk meg, hogy a helyzet még rosszabb jelenleg... És ebből adódik a feladatunk: gondoljuk át újra és újra keresztény értékrendünk alapján életünket, hogy a mind gyakoribb és agresszívebb támadásokra felkészülten tudjunk reagálni. Mert ez kötelességünk, ha nem akarunk feloldódni, elveszni a gonoszság és ostobaság Istent és mindent tagadó tengerében!

„...ha Isten velünk, ki ellenünk?” Róm 8,31

2021. március

Mennyei Atyánk, tekints az édesapákra! *Imaóra – 2011. március*

Az Oltáriszentség kitételével és közös énekünkkel elkezdődött imaóránk. László atya a végén, a szentségi áldás előtt mondta el gondolatait.

Szent vagy, Uram, szent vagy, minden fölött szent vagy.

Jézus kenyér színében, az Oltáriszentségben.

Kedves Testvérek!

Márciusban köszöntjük Szent Józsefet, Jézusunk nevelőatyját. A család évében a mai imaóránkon az apa, az atya szemszögéből gondolkodunk a családról. Kezdjük is mindjárt közös imával, II. János Pál pápa könyörgésével, amit sokan imádkozunk péntekenként egyházközségünkben – otthon, családi körben – mégis együtt, egy időben, plébániánk nagyobb családjának tagjaiként, természetesen családjainkért:

Atyaisten, Tőled származik minden apaság a mennyben és a földön, Te vagy a Szeretet és az Élet.

Add, hogy minden család a földön Fiaid Jézus Krisztus segítségével, aki asszonytól és a Szentlélektől, az isteni kegyelem forrásából született, az élet és a szeretet igazi szentélye legyen az állandóan megújuló emberi nem számára.

Kegyelmed vezesse a házastársakat, hogy gondoskodjanak és dolgozzanak családjuk és a világ minden családja javára.

Add, hogy a fiatalok a családban szilárd támaszt találjanak nemeslelkűségüknek, az igazságban, és a szeretetben való növekedésüknek.

Add, hogy a házasság szentsége által megerősített szeretet legyőzze a gyengeségeket és kríziseket, amelyekkel családjaink olykor találkozhatnak.

Végül kérünk, add, hogy a názáreti Szentcsalád közbenjárására az Egyház a világ minden népe között sikeresen végezze küldetését a családban.

Mindezt szívből kérjük, Tőled, aki az Élet, Igazság és Szeretet vagy, a Szentlélekkel egyetemben. Ámen

Amikor az apaságról, az atyaságról gondolkodunk, a példát megint csak Jézustól vesszük. Az evangélium Jézusnak az Atyával való egységéről tanít-, sok helyről idézhetnénk. Az Atya szereti a Fiút, a Fiú viszontszereti, az Atya akaratát keresi, ...*az én kenyerem az, hogy megtegyem Atyám akaratát* – hangsúlyozza többször is, tehát engedelmes neki, megbízik benne.

Úgy gondolom, kár másfelé keresgelnünk, ennél szebb, elfogadhatóbb, élhetőbb példát nem találunk. Ez a fajta szeretetkapcsolat emberi viszonylatban is működőképes, még ha időnként zökkenőkkel tarkított is utunk, családi viszonyaink.

A legszentebb imánkat a Fiútól tanultuk, ezt mondta tanítványainak, mikor kérték, hogy tanítsa őket imádkozni. Ezt mondjuk mi is naponta, akár többször is. De vajon komolyan is vesszük, amit mondunk? Mielőtt a saját – emberi apaságunkat vizsgálánánk, gondolkodjunk arról, hogy is állunk a Miatyánkkal, mint imával, vagyis a mi mennyei Atyánkkal. Csak mondjuk, vagy meg is éljük. Egy kicsit nézzünk magunkba:

Klima Sándor: Miatyánk

Ne mondd azt, hogy mi, ha önző vágyaidra gondolsz.

Ne mondd azt, hogy atyánk, ha nem tudsz gyermekként viselkedni.

Ne mondd azt, hogy jöjjön el a te országod, ha anyagi jólétre vágysz.

Ne mondd azt, hogy bocsájtss meg a mi vétkeinket, ha te nem tudsz megbocsájtani embertársaidnak.

Ne mondd azt, hogy mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, ha nem gondolsz az éhezőkre.

Ne mondd azt, hogy ne vigyél minket a kísértésbe, ha mindennap arra gondolsz.

Ne mondd azt, hogy ámen, ha nem veszed komolyan e szavakat.

Sajnos, be kell ismernünk, nem mindig vesszük komolyan imáink szavait. Az elhangzott figyelmeztetés egy elhunyt hajléktalan kiáltása mindannyiunk számára... Folytassuk egy kis helyzetelemzéssel, hogy is áll a mai világ az Atyával:

Adelheid Cramer: Mai Miatyánk

Mi Atyánk, akit száműztünk a mennybe – bemocskoltuk a nevedet.

Minden jószággal visszaéltünk. Akaratodat eltiportuk. Szeretetedet becsméreltük.

Az égben dicsőítünk, a földön azonban megfojtunk Téged.

Kenyerünk penészes lesz, mert tartozásunkba belefulladunk, és már csak adósok vannak a földön, hiszen mindannyian adósokká váltunk.

Nem csupán elbuktunk a kísértésben, hanem nyíltan és szégyentelenül tenyésztettük is.

A gonoszság így határtalanná vált. Vajon sikerül-e még megváltanod minket?

Atyám, ezért imádkozom! Valósuljon meg akaratod. Ámen.

Hát bizony, itt tartunk. Az önző ember semmilyen fölötte álló tekintélyt nem akar elfogadni. Az önmagát istenítő ember nem tud mit kezdeni a konkurenciával, vagyis az igazi Istennel. Leginkább szeretné felhasználni,

kihasználni a saját céljai, elképzelései megvalósításához. Próbál alkudozni vele. De Isten nem hagy magából gúnyt űzni, ahogy a Galata levélben is olvastuk. Ő nem egy imával, esetleg jócselekedetekkel működtethető, üzemeltethető automata, hanem egy szerető Atya, aki a javamat akarja. De fedd és büntet is, ha jónak látja fejlődésem érdekében.

Mi, földi apák ezt szeretnénk eltanulni tőle. Ezt a mintát szeretnénk családjunkban megvalósítani. Imádkozzunk együtt, hogy ez mindjobban sikerüljön:

Istenünk, köszönjük, hogy Jézus együtt akar lenni velünk is, miként Simon Péter bárkájában. Istenünk, Te tudod, mennyit fáradozunk, milyen kudarcokat élünk meg. Te látod, mindennapi fáradásainkat mennyire eredménytelennek érezzük. Hozzánk is szólj Jézus által, miként Péterhez: vessétek ki a hálót halfogásra. Magunktól már sokszor feladtuk volna.

Add, hogy sose vonakodjunk Jézus szavának engedelmeskedni! Add, hogy az Ő szavát követve megtapasztalhassuk az Ő életet átalakító erejét. Add, - hogy elhagyva mindent, ami fölöslegesen megköt minket, - szabadon követhessük Jézust! Ámen.

Sokszor vagyunk úgy, hogy gépiesen mondjuk az ima szavait, és nem beszélgetni akarunk az Úrral. Pedig az ima lényege, hogy személyesen megszólítjuk Őt. Talán segít ennek tudatosításában a következő Miatyánkom. Ha ezt az imát Istenre és az életvitelre figyelve tudom mondani, akkor Isten válaszolni fog, visszakérdez.

Én most elkezdek imádkozni, Lacit megkérem, két percre helyettesítse az Atyát, kérdezzen vissza a nevében:

Ne szakíts félbe, Uram, imádkozom!

Ember: Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy...

Isten: *Tessék!*

Ne szakíts félbe, kérlek! Imádkozom.

De hisz éppen megszólítottál.

Én megszólítottalak? Á - tulajdonképpen nem. Az ima szól így: Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy...

No tessék, már megint! Te hívsz engem, hogy beszélgessünk egy kicsit, nem? Tehát miről van szó?

Szenteltessék meg a Te neved...

Komolyan gondolod?

Mit?

Valóban meg akarod szentelni a nevem? Tudod, hogy mit jelent ez tulajdonképpen?

Azt jelenti... azt jelenti... A csuda vigye el, mit tudom én, mit jelent! Honnan tudjam?

Azt jelenti, hogy meg akarsz tisztelni, hogy én neked egyedülállóan fontos vagyok, hogy számodra a nevem értékes.

Igen, ezt értem. Jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratom, amint a mennyben, úgy a földön is...

Teszél ezért valamit?

Hogy a Te akaratom teljesüljön? Természetesen! Rendszeresen járok istentiszteletre, egyházi adót fizetek, ha valamire gyűjtenek én is adakozom, megtartom a böjtöt, és szoktam imádkozni is...

Én többet akarok; hogy az életed rendbe jöjjön, hogy a szokásaidat, melyek mások idegeire mennek, elhagyd. Azt akarom, hogy a betegek meggyógyuljanak, az éhezők ételhez jussanak, a szomorúakat megvigasztalják...

Miért éppen nekem mondod ezt? Mit gondolsz, hány gazdag képmutató ül a templomban? Nézz csak körül!

Bocsáss meg! Azt hittem, te valóban azért imádkozol, hogy legyen meg az akaratom. Ez ugyanis egészen személyesen annál kezdődik, aki ezt kéri.

Ez világos. Imádkozhatom most tovább? Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma...

Ember, máris túlságosan kövér vagy! Kérésedben a kötelezettség is benne rejlik, hogy valóban tegyél valamit azért, hogy a világ millió éhezője naponta kenyérhez jusson.

És bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek...

És Jancsi?

Jancsi? Ne kezd el most már őt is! Nagyon jól tudod, hogy valahányszor találkozunk, olyan szemtelen, hogy dühöngeni kezdek. És ő is tudja ezt. Nem vesz komolyan, mint munkatársát, és egyáltalán, az idegeimen táncol ez az alak...

Tudom, tudom! És az imádságod?

Nem úgy értettem!

Legalább becsületes vagy. Örömet szerez neked, hogy ilyen sok keserűséggel és ellenszenvvel rohangálsz a világban?

Beteggé tesz.

Meggyógyítlak. Bocsáss meg Jancsinak, és én megbocsátok neked.

Hm... Nem tudom, hogy rá tudom-e szólni magamat.

Segítek neked!

És ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól...

Nagyon szívesen. Kérlek, kerüld azokat a személyeket és helyeket, ahol kísértésbe kerülhetsz!

Hogy gondolod ezt?

Hiszen ismered gyenge pontjaidat! Udvariatlanságod, magatartásod az anyagiakban, agresszió, nevelés. Ne adj lehetőséget a kísértésnek.

Azt hiszem, ez életem legnehezebb Miatyánkja. De most van először köze a mindennapi életemhez.

Remek! Imádkozd nyugodtan végig!

Mert tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

Tudod mi a legjobb? Az, hogy ha olyan emberek, mint te, elkezdnek engem komolyan venni, igazán imádkozni és az én akaratomat tenni, akkor aztán észreveszik, hogy mindaz, amit az én országom eljöveteleért tesznek, őket magukat is boldoggá teszi!

Jó lenne, ha Miatyánkjainknak és minden imánknak köze lenne az életünkhöz. Ha komolyan vennénk, amit mondunk. Ha tennénk az Atya akaratát, akkor életünkben felismernénk az Ő hozzánk hajló szeretetét. Boldogok lennénk, mert az Ő országa megvalósulásáért tettünk valamit. Az Ő országa nem evilágból való ugyan, de az örök életet mégiscsak ebben a földi dimenzióban kell elkezdenünk.

Énekeljünk erről a szándékunkról, vágyakozásunkról:

Hozzád sóhajt a lélek, Urunk, hozzád vonz az igaz szeretet,

Hozzád jöttünk, eléd borulunk.

Utunk állnák gonosz bűneink, ám addig kér esengve imánk,

Míg irgalmad reánk letekint.

Bűnös voltunkról, Isten irgalmáról énekeltünk, a következő vers is erről szól. Az Atya után vágyakozunk, de az ősbűn miatt a rosszra hajló természetünkkel folyamatosan küzdenünk kell. Isten irgalma azonban végtelen, nekünk is elég az Ő kegyelme:

Sík Sándor: A bűneimmel egyedül

A bűneimmel egyedül vagyok.

A szó lebotlik ajakamról,

Mint elesett, fölvérzett kisgyereknek:

Kiáltana, de csak szepegni tud,

És poros arcán két sáros barázdán

Nagy tehetetlen könnyek cseperegnek.

Ó, hogy ismertem jót és rosszat egykor!
Néven neveztem a bűnt és erényt,
Mint Ádám a paradicsomban
A rámosolygó teremtményeket.
De most: egy néma rengeteget látok
Egy ismeretlen, névtelen világot
Az önmagát sem értő szó megett.

Oly kétségbeesetten egyszerű
A szó, a név, a számozott szabály!
A tett is olyan: megtapinthatod.
A *mások* tette olyan egyszerű!
De az én tettem? Ki értheti azt,
Mikor magam sem értem,
Amikor már az anyaméhben
Hét fátyollal fogantatott.

Ki mondja meg, mi vagyok benne én?
Mi az apám, és mi a nagyapám,
Mi ház, föld, víz, nap, amely érlelé?
Meddig Plutarchos, meddig Mózes,
Meddig Jókai, meddig Szent Ferenc,
Meddig a kenyér és meddig a perc,
És mekkora része az Istené?

Én azt sem tudom, tettem-é? nem-é?
Én cselekedtem, vagy csak úgy esett?
Vagy az egész csak képzelet?
Ó, vak sebészet gyóntatónak lenni,
De gyónni, - patakot tenyérbe merni,
Kottába venni a forgószelet!

Jaj, így vagyok a bűneimmel!
Megvert, fölvérzett, maszatos gyerek,
Még sírni is csak szepegve merek.
De Egyvalaki hozzám térdel,
Ölébe vesz, semmit sem kérdez,
Csak megcsókolja vérző homlokom.
És én meleg mellére bújva,
Szabadító sírásba fúlva
Az egyetlen szót dadogom:
Atyám!

Igen, gyarlók vagyunk, Isten kegyelme nélkül reménytelen lenne az életünk, ezért gyakorta hozzá fordulunk hálaadásunkkal, dicsőítésünkkel, kéréseinkkel, és leginkább egész életünk elhatározásaival. Az édesapák valahogy így:

Édesapák imája

Mennyei Atyánk! Köszönöm neked az életem, köszönöm feleségem, és köszönöm gyermekeimet, akikkel megajándékoztál. Most Szent József életét példának tekintve kérlek:

- Adj nekem hitet és érzékeny lelket, hogy megértsem neked szánt üzenetedet.
- Kérlek, mutasd meg, mi a szándékom velem, hogy megfeleljek házastársi és szülői hivatásomnak.
- Segíts, hogy el tudjam fogadni, és meg tudjam valósítani, amit rólam elgondoltál, akkor is, ha nem értem.
- Segítsd meg feleségemet, hogy benne Mária hite és lelkülete éljen. Segíts úgy szeretnem, ahogy Szent József szerette jegyesét.
- Segíts úgy élnem mások iránti türelemmel, figyelemmel, hogy gyerekeink számára életem példája vonzó legyen a követésre.
- Segíts, hogy gyerekeinknek át tudjam adni a hitet: szavaimból és tetteimből megismerhessék az igazi szeretetet. Tudjam munkára, becsületességre, igazmondásra, szerénységre, rendre, fegyelemre, kötelességteljesítésre nevelni őket. Tudják derűs lélekkel elfogadni a szegénységet, testi-lelki megterhelést. Tudjanak áldozatot hozni, önzetlenül adni és szolgálni, elviselni, ha nem az ő akaratuk teljesül.
- Segítsd gyerekeinket, hogy növekedjenek testi-lelki egészségben, bölcsességben úgy, hogy neked is kedved teljék bennük. Ragaszkodjanak hozzád, tartsák meg törvényeidet, és szeressék egyházadat. Mindig, a nehézségek idején is érezzék gondviselő, atyai szeretetedet.
- Jóra törekvésükben találjanak segítőtársakra, és véd meg őket a rossz útra, bűnre csábítóktól.
- Tudják értékelni teremtésed csodáját. Az életet mindennél többre tartsák, az anyagi javakkal jól gazdálkodjanak.
- Mutasd meg nekik leendő házastársukat, akit te választottál nekik. Támogasd őket, hogy hivatásukra: a házasságra vagy a papi, szerzetesi életre, mint szentségre készüljenek, és addig tiszta életet éljenek.
- Vigyázz gyerekeink családjára, hogy köztük is keresztény szellem uralkodjon, és unokáinkat vallásosan neveljék.

-Segíts elfogadni és szeretni gyerekeinket akkor is, ha testileg vagy lelkileg betegek, és nem az általam helyesnek tartott úton haladnak. Te légy a vigaszom. Soha ne szűnjek meg értük imádkozni.

-Segíts, hogy családfői feladataimat, döntéseimet bölcsen és jól elláthassam. Tudjak akkor szólni és akkor hallgatni, amikor annak ideje van.

-Add, hogy mindig legyen munkám, feladatam, és azt mindig pontosan, lelkiismeretesen, bölcsen elvégezzem mások szolgálatára.

Mária, József, Szent István, Szent Imre kérjétek velem együtt az Atyát. Áldd meg életünket, mai napunkat. Ámen.

Szent József az édesapák védőszentje is, az előbbi imában is kértük közbenjárását. Ismerjük a történetét, bizony az ő atyasága is kétségek közt indult. Jézus természetfeletti fogantatását akkor emberi ésszel felfogni, elfogadni nem tudta volna, az Úr megerősítésére volt szüksége. Ahogy mi is rászorulunk az Úr megerősítésére a saját küzdelmeinkben. Hallgassuk József töprengését azon időkből:

Reményik Sándor: József, az ács, az Istennel beszél

Magasságos,
Te tudod: nehéz ez az apaság,
Amit az én szegény vállamra tettél.
Apja volnék, – és mégsem az vagyok.
Ez a gyermek ... , ha szemébe tekintek,
Benne ragyognak nap, hold, csillagok.
Anyja szemei s a Te szemeid,
Istenem, a Te szemeid azok.
Gyönyörűséges és szörnyű szemek,
Oly ismerősek, s oly idegenek ...
Ez az ács-műhely ... ezek a forgácsok ...
Mit tehettem érte? ...mit tehetek?
Én tanítottam fogni a szerszámot,
Mégis rá fogják majd a kalapácsot.
Úgy félek: mi lesz?
Most is ki tudja, merre kóborog,
Tekintetétől tüzet fog a műhely,
Tüzet a világ, s egyszer ellobog.
Ó, jó volt véle Egyiptomba futni
S azután is óvni a lépteit,

Fel a templomig, Jeruzsálemig,
Míg egyszer elmaradt ...
Ó, jó volt, míg parányi rózsaujja
Borzolta szürkülő szakállamat.
Ezüst nyomot hagyott már akkor is,
Komoly nyomot parányi rózsaujja.
S most olyan más az útja ...
Vezetném és Ő vezet engemet.
Csak azt tudom, a Te utadon jár,
Magasságos,
De ki tudja a Te ösvényedet?
Te vagy az atyja, – én senki vagyok,
Az Evangéliumban hallgatok,
S hallgat rólam az Evangélium.

Szent Józsefről valóban nem sokat tudhatunk meg az evangéliumból, esetleg az apokrif irodalomból, vagy a szent hagyományból. Ez talán nem is olyan fontos, a lényeg, hogy felvállalta és böcsülettel teljesítette a kapott feladatot, szentté tudott válni Jézus és Mária támaszaként. Vegyünk róla példát, imádkozzunk most hozzá:

Jóságos Szent József!

Oltalmazd családunkat, közösségünket:

segíts, hogy Istennek mindenkor tetszésére legyünk.

Te mindent kérhetsz számunkra, hiszen Jézusnak nevelőatyja vagy.

Esdj ki mindnyájunknak igazi istenfélelmet, élő hitet, hűséget, világos és tiszta lelkiismeretet, természetes alázatosságot, nagy szeretetet Isten és minden felebarátunk iránt.

Könyörögj érettünk, hogy egyre tökéletesebben éljünk, a bizalom útján haladjunk és soha el ne lanyguljunk.

Járv közben értünk, hogy Isten minket is szentekké tehessen!

Védelmezz bennünket, hordozd testi-lelki ügyeinket, ajánlj mindnyájunkat Jézus és Mária Szívének. Ámen.

Közös énekünkkel is köszöntsük Szent Józsefet:

Áldunk, Isten jó szolgája, Szent Családnak hű sáfárja,

Kire Isten megváltásunk titkát bízta, mert a lelked igaz volt és szíved tiszta.

Őre voltál Máriának, tanúja szűz liljomának,

Kit kertedbe Isten plántált vigyázatra, hogy fakasszon drága bimbót áldozatja.

Az édesapák az édesanyák nélkül félkarú óriások, önmagukban kevesek. Természetesen, ez fordítva is igaz, ismerjük Jézus tanítását a házasságról: elhagytuk hát szüleinket, hogy hitvestársunkkal egy testkén éljük meg a házasság szentségét a magunk, családuink, közösségeink javára és lelki hasznára. Ezt bizony tudatosítanunk kell gyakorta magunkban. Hiteles kereszténységünk fokmérője, hogy ezt a házastársi egységet hogyan tudjuk megélni. Ezért imádkozunk – természetesen nemcsak most – házastársakként együtt:

Ima házásoknak

Hálát adunk Neked, Urunk, hogy a házasság szentségében nekünk adtad magadat.

Hisszük és valljuk, hogy ezen a szentségen keresztül kinyilvánítottad azon akaratodat, hogy a házasság kegyelmeiről mindig és mindenhol tanúságot tegyünk. Ne csak egymás előtt, hanem gyermekeink és mások előtt is, úgy hogy jelenléted és erőd látható legyen bennünk.

Kérünk, segíts nekünk, hogy ennek a felelősségnek a tudatában legyünk, és azt minden tettünkben megvalósítsuk.

Urunk, segíts jobban megértenünk, hogy csak úgy lehetünk mások előtt a házasság szentségének tanúi, ha a Veled való kapcsolatunkat folyamatosan mélyítjük, és házastársi szeretetünket mi is megéljük.

Istenünk, irgalmasságodban bízva és a Lélekhez ragaszkodva hozzuk Eléd egyenként és közösen a mai nap és egész életünk minden imáját, áldozatát, gondolatát és tettét. Fogadd el mindezt abbéli fáradozásként, hogy Hozzád fűződő viszonyunk jobban elmélyüljön még akkor is, ha gyengeségünk miatt néha kudarcot vallunk.

Urunk, egész napunkat Benned, Veled és Általad éljük, kérjük, erősítsd bennünk szakadatlanul Lelkednek jelenlétét, hogy általa egyre növekedve váljunk a Te jelenléted és műved élő tanúivá!

Bennünk való jelenléted indítson minket a szeretetről, az egységről és a békéről szóló olyan tanúságtételre, hogy általunk mindenki, akivel találkozunk, megismerje azt a szeretetet, egységet és békét, amit csak Te adhatsz. Kérjük ezt a Te nevedben. Ámen.

Bizonyára sok házaspár imádkozik együtt egyházközségünkben is. Az se baj, sőt, nagyon üdvös, ha gyakran bekapcsolódik ebbe a páros imába a többi családtag, a gyerekek, nagyszülők is. Most Szilvi és Zoli imájába mi is bekapcsolódunk, mint távolabbi családtagok. Könyörgéseikre majd mondjuk: **Segíts minket, Urunk!**

Férj – feleség felváltva:

- *Hogy házasságunkat mindig a kölcsönös megbecsülés, megbocsátás és hűséges szeretet hassa át!*

- Hogy amikor gyermekeinkkel foglalkozunk, jóságos higgadtság, tekintély és szeretet áradjon belőlünk!

- *Hogy figyelemmel kövessük gyermekeink jellembeli fejlődését és meg tudjuk óvni őket a rossz környezeti befolyásoktól!*

- Hogy gyermekeink szorgalmasak legyenek a tanulásban, kitartóak a munkában és hűségesek a hazaszeretetben!

- *Hogy a szentmiséken való részvételünk, életünk erőforrása legyen!*

- Hogy gyermekeink a mi példánkon tanulják meg a gyakori szentgyónás és szentáldozás áldásos hatásait!

- *Hogy megerősödjön családjainkban a Szűz Anya iránti tisztelet és a rózsafüzér imádkozás fontossága!*

- Hogy aktívan részt vegyünk plébániai közösségünk életében, és gyermekeinket is bátorítsuk az apostoli lelkületre!

- *Hogy ha gyermekeink közül valamelyik meghívást kapna a papi vagy szerzetesi életre, azt hálásan elfogadjuk és támogassuk annak egyre teljesebb kibontakozását!*

- Hogy gyermekeink életük csalódásai, veszélyhelyzetei vagy testi megpróbáltatásai közepette is megtapasztalják gondoskodó szeretetedet!

- *Hogy ha az élet útvesztőiben egyik vagy másik gyermekünk megrendülne hitében és letérne a helyes útról, őt akkor is szeretetünkkel, türelmünkkel és imáinkkal segítsük, hogy visszataláljon Hozzád!*

- Hogy gyermekeink a Te irányításoddal találják meg társukat, és választásukban bízva családunk új tagját szeretettel elfogadjuk!

- *Hogy gyermekeink házasságával és gyermekvállalásával kapcsolatban katolikus hitünk alapjaihoz ragaszkodjunk!*

- Hogy gyermekeink családjában a Te békéd és szereteted uralkodjon, unokáink is erősödjenek hitükben!

- *Hogy amikor más szülővel találkozunk, fel tudjuk ébreszteni bennük a felelősséget és az imaközösségünkhöz való tartozás vágyát!*

- Különösen könyörgünk, a mai napon a bajban lévő és gondokkal küzdő családokért!

A keresztény család egységként működik, ahol mindenkinek megvannak a sajátos feladatai, felelőssége is. A hagyományos családban – úgy mondják – a férj viseli a kalapot. Nem szeretném, ha félreértenének, a feleség, az anya szerepe épp ilyen fontos, csak kicsit más. A családot, ennek minden gondját, baját, felelősségét kifele a férj szokta képviselni. A fontos döntéseket – kifele és befele is meg kell hozni. Megbeszélés, párbeszéd után valakinek ki kell mondani, hogy igen, vagy éppen nem.

A férfi és a nő genetikailag, lelkileg kicsit más, másképp működik. Nem szerencsés, ha a másik nem szerepét akarjuk ráerőltetni bárkire is. Ezért is álságos és torz a női emancipáció erőltetése. Az idősebbek még emlékeznek a traktorista nők, meg az egyéb sztahanovista nőideálokra. De a mai modern világ nőideálja, az életet habzsoló szingli lét, meg a többi vadhajtás éppenn ennyire embertelen, életidegen. Arról meg ne is beszéljünk, hogy óvodás gyermekeinkben a nemi szerepek erősítése, tudatosítása a mai eszement elképzelés szerint nem volna szabad. Majd eldönti a gyerek, mi akar lenni. Hát ennél nagyobb ostobaságot azért ritkán hallani!

Nagy játékos a sátán, tudja, hogy a családok szétzüllesztését már a gyermekeinken, unokáinkon kell elkezdni. És vannak emberek – politikusok – akik ehhez a nevüket adják! Jaj azoknak, akik a kicsinyek közül egyet is megbotránkoztatnak – malomkő, tenger – ismerjük Jézus felháborodott szavait...

Hogy ezeket szóba hoztam, az az oka, hogy itt van az édesapák legnagyobb felelőssége. Hogyan óvjuk meg családunkat, gyermekeinket az említett szörnyűségektől, romboló hatásoktól. Miközben mi is zátonyos területen hajózunk, a mieink útjára is figyelünk kell!

Rónay György: Fiamhoz

Fiam, aki a világ küszöbén állsz, legyen ez a vers neked útravalóm.

Apád szól veled hozzád, élete tanúságával. A kusza valón tisztán akart átmenni ő is, derékon fölül legalább.

De itt az ember vagy beledöglik a sárba, vagy eladja magát.

Mi vár rád? Nem tudom. De döntened kell jó korán: mi kell,

konc-e, vagy tisztesség. Ha könnyű élet, karrier,

ennek leckéje egyszerű: a szádon mindig más legyen, mint a szívedben, aljasságodban légy rettenthetetlen,

ne nézd, kivel szövetkezel, de kötéled ne tartsd meg soha senkivel,

s így meglesz mindened, amit kívánsz: pénz, hatalom, siker.

De ha mégis a szép és az igaz lenne számodra fontosabb,

vagy netán szót emelsz a jóért, jövődtől nem várhatsz sokat:

szavad úgy pereg el, mint a falra hányt borsó,
vagyonod két láb föld lesz, hajlékod deszkakoporsó,
kölykeid éhen bögnek, asszonyod rongya lobog a szélben
s emléked kihívás lesz, neved viselni szégyen.
Így válassz idején, és úgy készülj jövődre, ahogy választottál.
Többet nem mondhatok. Kedvem is, papírom is elfogyott már.

Utóirat

Fiam, aki a világ küszöbén állsz, a munkák és a harcok
szüneteim magam elé képzem néha tiszta arcod,
és eltűnődöm sorsodon, mely sorsom folytatása is,
és jóvátétel lesz talán azért, ami bennem csonka volt és hamis.
Szavam zenét kívánt, s nem lett, csak dadogás:
de hősi lesz és nagyszerű, ha majd folytatja más;
s bár buktatók közt botladoztam és útvesztőkben tévelyegtem:
utam hiába mégse volt, ha más majd célhoz ér helyettem.
Tehetetlenül éltem, meddőn, lázongva és mogorván.
Füstölve égtem el. Helyettem is légy fényes tűz majd korod ormán.

Igen, bízunk benne, hogy gyermekeinknek jó példát tudunk adni. Sok
gyarlóságunk ellenére talán lesz néhány dolog, amit átvesznek, folytatnak,
továbbadnak.

Elindítjuk gyermekeinket az általunk jónak gondolt úton, de főleg
kamaszkor környékén elő szokott fordulni, hogy másfelé akarnak indulni.
Amit felépítettünk bennük, egyszerre romhalmazzá válhat. Az interneten
találtam a következő gondolatot:

„Jobb egyedül lenni, mint rossz társaságban” – mondta George
Washington. Ez semmire sem alkalmazható olyan jól, mint a keresztény
nevelésre. Ahogy az egyik barátom gyakran ismételte: „Mindent megte-
hetünk 14 évig, és a gyerek bekerül egy nem keresztény felfogású és nem
keresztény erkölcsöt követő társaságba, és egy hét alatt zátonyra futhat
minden, amit tettünk.”

Ezért fontos, hogy legyen gyakorló-katolikus baráti kör. Ehhez nem kell
külön erőfeszítés, hiszen ez természetesen kialakul, ha dolgozunk Jézus
szólójében (*Mt 20,1-16*), ott vagyunk az aratáskor (*Lk 10,2*), aktívan részt
veszünk az Egyház munkájában (*ApCsel 9,38*). Számos és különféle
szervezet áll a rendelkezésünkre, csak keresni kell őket, kiválasztani, hogy mi
a legmegfelelőbb a család minden tagja számára.

Ehhez két gondolatot fűznék:

Tény, hogy a fiatalok, főleg a kamaszokban a kortársaikra inkább hallgatnak, mint a szüleikre, tanáraikra, egyáltalán az idősebb generációkra. Ezért is nagyon fontos, gyermekeink milyen társaságban forognak.

A másik: Itt a plébánián is vannak már működő közösségek, kezdeményezések, szeretettel ajánlom a testvérek figyelmébe ezeket. Ha mi, felnőttek tartozunk ilyen közösségekbe, talán gyermekeink is megtalálják majd a magukét.

Közös imánkkal forduljunk megint csak Szent Józsefhez:

Családért:

Szent József, te úgy ismered a családi életet, mint mi:

Máriával mindennapi szeretetben éltél.

**Mindkettőtök szeretete, természetesen az Isten Fia felé irányult,
aki gyermeketek lett.**

**S ahogy mi, ti is növekedtetek a szeretetben, örömök és nehézségek
közepette.**

Oltalmazd családunkat.

**Segíts, hogy megértsük egymást Fiad példáját követve,
aki nemcsak az arcokra, hanem a szívekbe nézett.**

Tedd, hogy büszkeség és önzés soha ne zavarja szeretetünket!

**Tegyél minket egyre hűségesebbé fogadalmainkhoz,
és hogy napról-napra közelebb kerüljünk Jézushoz,
aki az összetartó családok szívében él! Ámen.**

Az imént szó volt a keresztyén nevelésről. Gyökössy Bandi bácsi most a Szeretethimnuszt fordítja le nekünk – nemcsak az édesapáknak – és ajánlja nevelési segédletként:

Gyökössy Endre:

Szülői lelkivezetés a Szeretethimnusz alapján

A szeretet türelmes, jóságos, mert:

beleérző, akaratfejlesztő, rendnevelő;

A szeretet nem irigykedik, mert:

vállalja a gyermeket terheivel,

a több gyermeket gondjaival,

sokféle problémával együtt;

A szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel, mert:

a gyermekek kérdéseire élményszerű választ ad,

félelmeit feloldja,
a produkáltatástól és csodagyerekségtől megóvja,
még tanulni is kész érte;

A szeretet nem viselkedik bántóan, mert:
a gyermeknek tett ígéreteit betartja,
a dackorszaka alatt vele és beleérez,
a gólyameséktől megvédi,
idejében és megfelelő felvilágosítja és nem rémisztgeti;

A szeretet nem keresi a maga hasznát, mert:
áldozatos, ha kell, önfeláldozó,
csendet tud biztosítani a gyermek számára,
a gyermek tulajdonát tiszteletben tartja,
adni, ajándékozni is megtanítja;

A szeretet nem háborodik fel, mert:
sohasem ütlegel,
szülői összhangban büntet és jutalmaz,
zsilipelve dicsér és fedd;

A szeretet nem rója fel a rosszat, mert:
nemcsak megbocsát, el is felejt,
betartja a jézusi sorrendet,
pofonokat nem utalványoz,
a gyermek tetteinek indító okaira figyel;

A szeretet nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal, mert:
a szülő és a gyermek közt jó kapcsolatot teremt,
nem kendőzi az ügyeskedést – ügyességnek,
a gyermek igazát is elismeri;

A szeretet mindent eltűr, mindent remél, mert:
roskadozva sem roskad össze,
sohasem zsugorít,
növelve – nevel;

A szeretet soha el nem múlik, mert:
az Isten a szeretet (Agapé),
azért nem múlhat el,
Benne és belőle élünk.

Elköszönünk a szentségi Jézustól.

Ének szentségbetételre:

Térdet, fejet hajtok, néked áldást mondok.

Hiszem, itt vagy valóban, e nagy szakramentomban.

Uram, Istenem, te úgy rendelted, hogy családot alapítsak. Engedd felismernem az igazán keresztény családnak értelmét és feladatait. Kérlek, állj mellettem, hogy családomat isteni tetszésed szerint helyesen vezessem, és enyéimnek mindenkor és mindenben a legjobb példával szolgálhassak.

Adj szeretteimnek jó egészséget és boldogságot, hitet és szeretetet, igaz lelki életet, ajándékozd nekik békédet, amelyet nem kaphatnak meg a világtól. Engedd, hogy védelmed alatt boldog közösséggé váljunk; hogy mindig szeretettel és hűséggel viseljük el, ami ér bennünket; hogy mindig osztozzunk egymás örömeiben és bánatában. Adj erőt, hogy amikor szeretteim elcsüggednek és keserű csalódás éri őket, mindig vigasztalást, menedéket, támaszt jelenthessek számukra. A názáreti Szent Család legyen mintaképünk. Jézus, Mária, József, vezessetek, segítsetek, óvjatok minket! Ámen.

Kegyesszemmel nézz ráink, édes Istenünk, akik szívvel, ajkkal áldunk, tisztelünk.

Kegyelmednek árrját áraszd ráink, s légy mindenkor édes jó Atyánk!

Légy áldva az égben, és a földtekén! Ameddig csak élek, dicsőítlek én. Mindörökre engedd zengenem, dicsőség tenéked, Istenem!

Plébániai füzetek

Kiadó:

Szent Anna Plébánia

Esztergom, Rudnay tér 9.

www.szentanna.extra.hu

T.: 06 33 312 291

A sorozat szerkesztője:

Nyitrai László

képviselőtestületi alelnök

Sokszorosítás:

Spori Print Vincze Nyomda